

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1242/2020
02.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Киш Николе, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милана Алановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К број 100/18 од 07.11.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 189/20 од 06.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 02. децембра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Киш Николе – адвоката Милана Алановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К број 100/18 од 07.11.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 189/20 од 06.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К број 100/18 од 07.11.2019. године, окривљени Киш Никола оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. став 1. КЗ, урачунато време проведено на задржавању у полицији од 17.08.2017. године до 18.08.2017. године.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 7. ЗКП у вези члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – опојне дроге, и то 80 таблета од 50 мг лека „Трамадол“.

Истовремено је одређено да ће МУП РС на основу члана 151. став 1. ЗКП окривљеном Киш Николи у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде вратити мобилне телефоне описане у потврди о привремено одузетим предметима од 17.08.2017. године, и то један мобилни телефон беле боје марке „...“ и један мобилни телефон црно-беле боје марке „...“, ИМЕИ бројева наведених у изреци првостепене пресуде, са припадајућим СИМ картицама.

Окривљени је на основу члана 264. став 1. ЗКП у вези члана 261. став 2. ЗКП обавезан да на име паушала суду плати износ од 15.000,00 динара, те да Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду на име трошкова вештачења плати износ од 17.960,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 189/20 од 06.08.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног Киш Николе а пресуда Вишег суда у Новом Саду К број 100/18 од 07.11.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Киш Николе – адвокат Милан Алановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног огласити кривим због извршења кривичног дела из члана 246а. КЗ.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Киш Николе у поднетом захтеву истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу, и то на записницима о саслушању окривљених АА и ББ, који су сачињени супротно одредби члана 85. став 3. ЗКП пред Полицијском управом у Новом Саду дана 16.08.2017. године, обзиром да окривљени нису позвани да се изричито изјасне о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, нити упозорени да ће им бити постављен бранилац по службеној дужности, уколико не изаберу браниоца у случају обавезне одбране.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости су, по оцени овога суда, неосновани.

Према стању у списима предмета, окривљени АА и окривљени ББ су дана 16.08.2017. године саслушани у просторијама ПУ Нови Сад. Из ових записника произилази да су обојица окривљених поучени о својим правима у смислу члана 68. ЗКП, поред осталог да имају право да се бране сами или уз стручну помоћ браниоца, у складу са одредбама ЗКП-а, као и право да њиховом саслушању присуствује бранилац. Такође, из ових записника произилази и да је пре саслушања окривљеном АА омогућен поверљив разговор са браниоцем – адвокатом Небојшом Петровићем, који је трајао 15 минута, а да је окривљеном ББ омогућен поверљив разговор са браниоцем – адвокатом

Гораном Кљајићем, такође у трајању од 15 минута, при чему су се обојица окривљених изјаснили да разумеју своја права и да желе да изнесу своју одбрану, те које су потписали како окривљени и њихови браниоци, тако и овлашћена службена лица и записничари, без икаквих примедби.

При томе, тачно је да приликом саслушања у ПУ Нови Сад окривљени нису упозорени у смислу одредбе члана 85. став 3. ЗКП, како се то истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Међутим, овај пропуст, по оцени овога суда, нема карактер битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, обзиром да из списка предмета произилази да су и окривљени АА и окривљени ББ саслушани пред замеником Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, и то окривљени ББ дана 11.09.2017. године, а окривљени АА дана 18.12.2017. године, те да су претходно упозорени о својим правима из члана 68. став 1. ЗКП и позвани да се изјасне о томе да ли ће узети браниоца по свом избору. Том приликом, окривљени ББ је упозорен да за кривично дело из члана 246а. став 1. КЗ није обавезна одбрана и да му неће бити додељен бранилац по службеној дужности, након чега се изјаснио да неће ангажовати браниоца, док је окривљени АА након упозорења у смислу одредбе члана 85. став 3. ЗКП изјавио да он неће ангажовати браниоца, већ да прихвата да га брани бранилац по службеној дужности – адвокат Светлана Вукоје.

Имајући у виду да су искази обојице окривљених дати пред Вишим јавним тужилаштвом у Новом Саду идентични исказима из полиције, те да окривљени ББ не терети окривљеног Киш Николу (обзиром да је изјавио да од њега није куповао марихуану) а да је окривљени АА пре саслушања у тужилаштву упозорен у смислу члана 85. став 3. ЗКП, након чега је поновио исказ дат у полицији, на који начин је наведеним записником конвалидиран формални пропуст из претходног записника, када упозорење у смислу члана 85. став 3. ЗКП није изричито унето, то по оцени Врховног касационог суда побијане нижестепене пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Киш Николе.

Стога је захтев одбијен као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић